

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 724/2023
25.01.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Миле Петковић, адвокат из ..., против тужене Туристичке организације Општине Књажевац, чији је пуномоћник Срђан Јанићијевић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3795/2022 од 19.10.2022. године, у седници одржаној 25.01.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3795/2022 од 19.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Књажевцу П1 2/22 од 15.04.2022. године, усвојен је тужбени захтев и поништено решење тужене Туристичке организације Општине Књажевац бр. ../2019 од 15.03.2019. године као незаконито и неправилно и обавезана је тужена да тужиљу врати на рад на радно место које одговара њеној школској спреми, као и да јој накнади трошкове спора од 139.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3795/2022 од 19.10.2022. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев да се поништи као незаконито решење тужене бр. ../2019 од 15.03.2019. године и да се обавезе тужена да тужиљу врати на рад на радно место које одговара њеној школској спреми и обавезана је тужиља да туженој накнади трошкове парничног поступка од 182.250,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, учињених у поступку пред другогостепеним судом.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП), и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене одредаба овог Закона, па нема ни битне повреде одредаба парничног поступка прописане чланом 374. став 1. ЗПП, на коју се ревизијом уопштено указује. Другостепени суд је оценио битне жалбене наводе, прихватајући чињенично стање утврђено првостепеном пресудом, али је на тако утврђено чињенично стање другачије применио материјално право, применом одредбе члана 394. став 1. тачка 4. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је на основу уговора о раду који је са туженом закључила 24.03.2017. године, засновала радни однос на одређено време до 27.03.2019. године, на радном месту вишег сарадника за ..., а анексом уговора од 01.06.2018. године, премештена је на радно место ... . Решењем тужене од 15.03.2019. године, које је предмет побијања у овом поступку, утврђено је да је тужиљи престао радни однос дана 27.03.2019. године због истека рока на који је заснован. Тужиља је била на боловању због неговања, чувања и лечења малолетне ћерке ББ у периоду од 20.03. до 31.03.2019. године, а у периоду од 01.04. до 12.04.2019. године, била је боловању због неговања, чувања и лечења малолетне ћерке ВВ. Тужена је тужиљи побијано решење експедовала препорученом поштом два пута, али се оба пута пошиљка вратила као неуручена, те је решење истакнуто на огласној табли тужене. Решење је тужиљи уручено лично након повратка са боловања.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је оценио да је побијано решење незаконито јер је чланом 183. став 1. Закона о раду прописано да се оправданим разлогом за отказ уговора о раду у смислу члана 179. тог закона не сматра привремена спреченост за рад услед болести, несреће на раду или професионалног обољења, а тужиља је у овом случају била на боловању због неге детета у ком случају се по одредбама Закона о раду не може раскинути радни однос, те приликом доношења оспореног решења тужена није поштовала законске одредбе.

Другостепени суд није прихватио закључак првостепеног суда, већ је оценио да је спорно решење законито, с обзиром да је одредбама члана 66. став 1. и 2. Устава РС, и члана 94. став 1, 94а став 1. и 187. Закона о раду, које су све цитиране у другостепеној пресуди, предвиђена посебна заштита жена и мајки и уведена забрана послодавцу да откаже уговор о раду за време трудноће, породилског одсуства, одсуства са рада ради неге детета и одсуства са рада ради посебне неге детета. Све одредбе се односе на забрану отказа одређеним категоријама радника, односно пружа се посебна заштита од отказа уговора на раду мајкама пре и након порођаја. Другостепени суд је оценио да тужиља, која је у време истека уговора о раду закљученог на одређено време била на боловању због болести деце, не спада у категорију радника који уживају посебну заштиту од отказа уговора о раду, односно да нема статус лица из члана 94. и 94а Закона о раду, због чега нема места ни примени члана 187. став 3. Закона о раду, те је побијано решење донето у свему у складу са одредбама члана 37. став 1. Закона о раду, којим је регулисано закључење уговора о раду на одређено време и трајање таквог радног односа, а побијаним решењем само је утврђено да је протекао период на који је закључен уговор о раду.

По оцени Врховног суда, правилан је закључак другостепеног суда да се одредбама цитираних чланова Устава РС и Закона о раду пружа заштита мајкама од отказа уговора о раду, али само у периоду прописаном одредбама чланова 94. став 1. до 4. и 94. став 1. до 3. Закона о раду, који се везује за одсуство са посла за време трудноће и породилског одсуства, као и одсуство након породилског одсуства ради посебне неге детета, те се у том контексту имају ценити разлози који се не сматрају

оправданим за отказ уговора о раду по члану 183. став 1. тачка 2. Закона о раду, као и одредба члана 187. став 1. истог закона којим одредбама су прописани случајеви у којима послодавац не може запосленом да откаже уговор о раду.

И по оцени Врховног суда, посебни случајеви у којима се запосленом не може отказати уговор о раду односе се само на негу детета у оквиру породичног одсуства и касније уколико дете има посебне потребе у погледу неге, што овде није случај. Тужиљи је у време док је одсуствовала са рада због болести деце, али не такве која изискује посебну негу у смислу цитираних законских одредаба, истекао уговор о раду закључен на одређено време, што је констатовано оспореним решењем, које је по оцени Врховног суда из изложених разлога донето у свему у складу са одредбама члана 37. став 1. и члана 175. став 1. тачка 1. Закона о раду. Стога су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права, те је побијаном пресудом правилно одбијен тужбени захтев да се поништи као незаконито решење о престанку радног односа и да се тужена обавезе да тужиљу врати на рад.

Цењени су наводи ревизије који се односе на решење о годишњем одмору из 2018. године које је тужена донела, а затим поништила, као и наводи који се односе на то да је тужена одјаву са осигурања за тужиљу РФ ПИО доставила 10.04.2019. године, чиме је тужиљин радни однос на одређено време прерастао у радни однос на неодређено време, међутим, ови наводи не могу бити од утицаја на доношење другачије одлуке, с обзиром да тужиља у овом спору није тражила поништај решења које се односи на њен годишњи одмор, нити преображај радног односа.

Цењени су наводи ревизије који се односе на то да је оспореним решењем констатовано да јој радни однос престаје 27.03.2019. године, уместо 28.03.2019. године, међутим, овај пропуст по оцени Врховног суда не утиче на правилност и законитост оспореног решења, а тужиља може од тужене за овај дан тражити накнаду зараде.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић